

СИРИЈУС

Elektronski časopis "Sirijus", ISSN: 2217-6993, ONLINE adresa: www.mason.org.rs, Urednik: Č.V.
Izlazi tromesečno (4 broja godišnje). Prvi broj izašao 1. jula 2009 godine. e-mail: info@mason.org.rs

Број: 36, Година: IX, 2. април 6018. Г.И.С.

Поштована браћо,

представљамо вам нови, 36-ти број, Сиријуса.
У њејему је пет нових текстова међу којима се у два рада говори о броју 5.
Тако да је ово издање у знаку броја 5...

Садржај:

Кључ на тајним вратима истине	2
Пентаграм – пет латица Венерине руже	4
Краљевска уметност	7
Број 5	9
Слободни зидар у савладавању тајни 3x3	11

КЉУЧ НА ТАЈНИМ ВРАТИМА ИСТИНЕ

У слободном зидарству, кључ, као чувар тајне, има велики симболички значај, тако да је у неким системима симбол и знамење Мајстора Краљевске уметности или Ризничара.

Езотеријски кључ је беле боје, начињен од слонове кости и симболизује обазривост. То је "унутрашњи кључ" слободног зидара који одговара девизи "Врата су унутра". Кључ за та врата даје метафорички приступ "ка другој страни огледала" допуштајући да се покрене процес индивидуализације, којим према Јунгу, биће развија психолошку индивидуалност и постаје аутономна и недељива личност. Ова унутрашња врата се налазе у личности, као да су у кутији од његових костију, коју симболизује кост, слоновача, и као што се метална брава отвара металним кључем, једино кључ од слоноваче, чија белина симболизује чистоту, може отворити таква врата. Купер обавештава да у хришћанству слоновача представља Богородицу, чистоту, нектварљивост и моралну снагу, а кула од слоноваче симболизује недоступност и женски принцип.

Кључ омогућава да се нешто затвори односно сакрије или отвори то јест разгласи. Он симболизује ћутање, односно чување, закључавање масонских тајни и подсећа на ову обавезу. Одговара и својству откључавања, отварања или отварања себе, допуштајући да се усавршавањем дође до "откровења" мистерија.

Овде бих нагласио разлику између мистерије и тајне. Мистериозно је оно што незнамо или је недоступно нашем разуму. Мистерија одражава незнање а тајна намерно сакривено знање. Фигуративно, мистерија је "вео ума". Препреке које сакривају мистерију су унутрашње природе дакле индивидуалне. Она се разоткрива откровењем, личним искуством, сазнањем или пошто се обасја светлошћу која је невидљиво учинила видљивим.

Супротно томе, препреке које чувају тајну нису унутрашње него спољашње природе и

вештачке, конвенционалног карактера, са дефинисаним условима заштите. За разлику од мистерије, која има индивидуални карактер, аспект тајне је колективан, она је подељена између два или више субјеката, добровољно сакривена, али се може разгласити. Тајна се метафорички представља симболом ћутања или кључа. Она се може издати а мистерија не. Тајна нестаје када се разгласи а мистерија када се спозна.

Најстарији кључ и брава пронађени су у Египту и настали су око 3000. године пре н.е. Био је од дрвета и контролисао улаз у храм.

У нашем свакодневном животу, кључ је важан објекат, иако му не додајемо неко друго, симболичко, значење. Он отвара врата, иза којих су ствари и особе које нам пружају удобност и срећу. На пример без кључа од стана не бисмо били у стању да уђемо у наше домове где су нам породице. Помислимо како би било да изгубимо кључеве од аутомобила или од сефа.

Кључ је и симбол моћи. Он симболизује моћи отварања и затварања, везивања и одвезивања, увођења - иницијације и искључивања - дискриминације. На пример, поседовање кључа од тамнице даје моћ да се неко лице лиши слободе или да се ослободе они који

су унутра. Стога симболизује и слободу и ослобађање. Као објекат за затварање може да симболизује приватност и сигурност. Када одлазимо, закључавамо свој дом да би сачували нашу приватност и тајне.

Све ово показује физички значај кључа и његовог поседовања. Али он има и метафизичке моћи и симболику. Представља мистерију, знање и приступ до њега, успех, иницијацију и радозналост. Мистерију доносе тајне закључане у ковчегу или су иза закључаних двери. Знање могу симболизовати тајна учења или мудрост коју откључава откровење или проналазак. Ту се појам кључа односи на пут ка разумевању и објашњењу и има вредност решења - "кључни проблем", "кључ мистерије". Он отвара пут до истине и наше очи. Поседовање кључа је средство да се постигне успех и благостање, спољашње и унутрашње откровење. Он може да отвори врата нове димензије. Као средство за разумевање симбол је знања. Такође, кључ добре приче, која отвара врата новом искуству, лежи у ауторовим рукама, а у народу се говори о "кључу до срца" вољене. Кључеви срца означавају и међусобну припадност и повезаност љубавника, који су откључали и поделили своје унутрашње тајне. Кључ успеха неког филма или позоришног комада су кључне сцене. Иницијацијом у тајно друштво кандидат добија раније сакривена сазнања док је некада могао само да замишља шта се дешава иза закључаних врата. На езотеријском пољу поседовање кључа значи бити упућен. Он предочава и улаз у неко стање духа или иницијацијски степен. Кључ симболизује и почетак новог, бољег живота. На пример када породица добије кључ новог дома. Добитна срећка је кључ лепше будућности. То је и статусни симбол. Што више кључева неко има, поседује више вредних објеката.

Кључ је такође симбол великог значаја нечега у изразима као што су "Кључне речи", "Кључни положаји", "Кључне тачке".

Он је и симбол власти и ауторитета, који власнику даје право да влада, поседује и одлучује. Побеђени предају кључеве града победнику, као израз капитулације пред освајачем или их градоначелник симболички уручује почасном госту или хероју.

Римски бог са два лица Јанус, "проналазач бртва" и бог иницијације, са штапом у десној руци и кључем у левој, чува сва врата и управља

свим путевима. Он има моћ да закључа стару годину и откључа нову, као и да откључа солстицијска врата, лети су то врата царства богова, када је моћ Сунца највећа, а зими, када је она најслабија, то су врата људи.

У античкој Јонији, у Малој Азији, био је обичај да се мртви сахрањују са гвозденим кључем, који им је био потребан да откључају врата Подземног света.

Кључар Рајских Двери Небеског царства је Свети Петар, коме је Христ, према Јеванђељу по Матији, симболично поверио кључеве небеса. Један, који има моћ да разреши од сваког греха и откључа врата раја и вечног живота, је златни а други сребрни да грешнике искључи и одбије од Небеске капије. Пошто католици сматрају да је Свети Петар први папа, на грбу Свете столице су укрштени златни и сребрни кључ које повезује уже. Сребрни симболизује папски духовни ауторитет, који доноси "ослобађање", на пример од греха а златни небеску моћ, која значи "везивање" за Господа и Цркву. Папски град Авињон ставио је на свој грб и трећи кључ, као симбол потчињености града моћи Цркве. И на другим грбовима кључеви упућују на поверење и проверену верност према своме господару.

Симболика кључа сјаји и из мудрих изрека. Арапи кажу: Срца су просторије, а уста браве; језици су кључеви - стога нека сваки човјек чува кључ своје тајне.

А Пабло Пикасо: Акција је кључ сваког успеха.

Непрекидан труд, а не снага и интелигенција, је кључ да откључамо наше могућности, наводи Винстон Черчил; а девиза проналазача Александра Грахама Бела, била је: Пре свега, припрема је кључ успеха.

Алберт Швајцер је рекао: Успех није кључ среће. Срећа је кључ успеха. Уколико волиш оно што радиш бићеш успешан.

Целог живота живимо у ланцима не знајући да имамо кључ.

Кључ мудрости је да знаш права питања (John A. Simone Sr.).

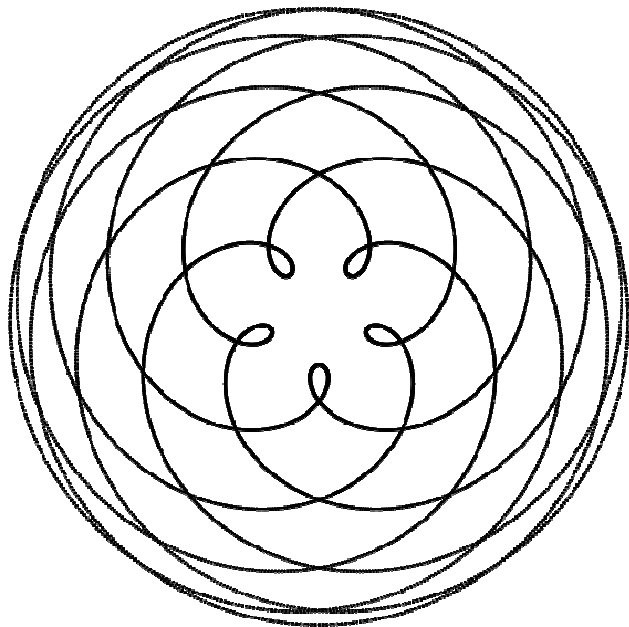
Љубав је кључ који отвара капију среће (Oliver Wendell Holmes).

М. С. Д.

ПЛ "Михајло Пупин"

ПЕНТАГРАМ – ПЕТ ЛАТИЦА ВЕНЕРИНЕ РУЖЕ

Венера је друга планета Сунчевог система по удаљености од Сунца. Једна је од четири чврсте планете, припада групи унутрашњих планета система заједно са планетама Меркур, Земља и Марс. После Сунца и Месеца, најсјајнији је објекат на небу, петнаест пута светлија од звезде Сириус А, најсјајније звезде на небу. Позната је као јутарња звезда када се појави на истоку у зору, а вечерња звезда када се појави на западу у сумрак, или како су је древни народи називали Хесперус увече и Фосфорус ујутру.

Сваких осам година Венера означава тачку у времену када се соларни, лунарни и сидерални календар поклапају са разликом не већом од два минута. Након пет циклуса, односно четрдесет година поклапање је прецизно до у делић секунде. Све до педесетих година прошлог века, када је дошло до развоја атомских часовника, прецизност календара и часовника је одређивана мерењем кретања планете Венере. Гледано са Земље, Венера је најпрецизнији показатељ доба године у читавом соларном систему. Прецизним мерењем циклуса Венере тачно се одређује зимска краткодневница. Једноставно речено, Венера је метроном нашег света. Представља

најважнији астрономски инструмент и директно доводи до појаве пентаграма и његовој значаја.

Привидно се крећући преко астралног плана Зодијака, Венера пролази истих пет тачака приближно сваких осам година а потпуно тачно на пет таквих циклуса, односно четрдесет година. Комплетан циклус привидним кретањем исцртава на небу прелепу розету - ружу са пет латица – у чијем се срцу налази пентаграм.

Због растојања и односа орбита Венере и Земље од Сунца, Венера није видљива више од три сата пре изласка сунца као ни три сата после заласка сунца. Видљива је у току дана, уколико знате где, и када. То је било могуће захваљујући вековним астрономским и планетарним посматрањима а од великог значаја за ране цивилизације.

Схватити ову и друге виталне природне појаве као што су годишња доба, плиме и осеке, омогућавало је да на тај начин савладате своју околину у корист пољопривреде и поморства, и осигуравало је да ћете обезбедити довољно хране и успешно трговати. Уз познавање и поштовање оваквих појава било је могуће успешно изводити велике архитектонске пројекте који су се морали реализовати и по више година па и деценија.

Познато је да је први познати назив за град Јерусалим је био Урушалим. "Уру" - што значи "основан од" и имена "Шалем", што је име Хананејског божанства сумрака које одговара Венери у свом вечерњем појављивању. Јевреји, а самим тим ни Краљ Соломон, на основу сопствене традиције и порекла нису поседовали знање потребно за изградњу тако правилно конструисане монументалне грађевине па је разумљиво да је овај задатак поверио Феничанима и Хананејима који су већ у то време имали развијену архитектуру, уметност, материјале и занатство. Све ове вештине и средства су биле неопходне за изградњу храма

који ће се правилно повезивати творевину са творцем. Можемо бити сигурни да је и Соломонов Храм изграђен од стране Хананеја за које је познато да су обожавали Шалем - Венеру. Венера и њен пентаграм нас и воде до краља Соломона и градње храма, а разумевање односа краља Соломона и пентаграма је од изузетног значаја за разумевање масонских радова и ритуала.

Како је творац поставио светла на небу да би човек одређивао сате, дане и месеце, годишња доба и године (Прва књига Мојсијева - Књига постања 1:13, 1:14) и према њима почињао и завршавао послове у за то прикладно време, логично је закључити да је и Краљ Соломон управљао своје послове водећи се привидним кретањем тела на небеском своду.

У Старом завету (Прва Књига о Царевима 11:5) Краљ Соломон чак запада у немилост пред Богом због обожавања богиње – феничанске и хананејске краљице неба, Венере. Верује се да су Феничани или можда пре Хананеји преносили своја веровања на краља Соломона и утицали на коначни изглед грађевине.

Ипак Соломонов храм је окренут у супротном смеру, ка Венери када се уздиже на истоку као звезда Даница насупрот паганским храмовима који су оријентисани према западу.

Савремени Масонски храм је уређен по истим астрономских линијама по којима је направљен и храм у Јерусалиму, са два слободностојећа стуба Боаз и Јакин који означавају две крајње позиције Сунца. Летњи солстициј – дугодневницу и зимски солстициј – краткодневницу. У време равнодневица Сунце се налази између два стуба у позицији ка Истоку. У одређеним данима године планета Венера претходи као сјајна звезда Сунцу и јарко сија кроз довратак изнад врата храма осветљавајући светињу над светињама.

Изглед сваког масонског храма треба да представља изглед Соломоновог храма. Сваки се Мајстор Масон подиже из привремене смрти лицем према светлости која се јавља пред свитање - према светлости јутарње звезде, звезде Данице, планете Венере. Излазак Венере је представљао веома важан догађај у Хананејској теологији и повезан је са ускрснућем, као што је

и симболички приказано у једном масонском ритуалу.

Када се кандидат подиже из његовог симболичког гроба његова глава се креће лучно ка истоку у сусрет Венери која се такође диже изнад хоризонта. Линија која се протеже по правцу Исток-Запад означава екватор - равнодnevницу, тачку равнотеже између два солстиција, када постоји дванаест сати светлости и исто толико таме. Часни Старешина упућује кандидате да гледају ка истоку где се уочава петокрака пламена звезда која се диже пре Сунца у зору. Ритуали Краљевске уметности у масонерији су делом засновани на астрономским појавама и то пре више од пет хиљада година. Планета Венера се креће на небу и додирује путању Сунца у пет тачака исцртавајући пентаграм, а Часни Старешина Мајстора Масона подиже из привремене смрти хватом и са пет савршених тачака.

Када је Мојсије од Господа добио упутство за израду Табернакла - Шатора светилишта у којем је чувана Светиња над светињама, саградио га је тако да је у време иницијације на истоку била видљива пламена звезда. Пламена звезда је референца на Венеру који исцртава привидним кретањем Пентаграм - петокраку звезду на небу. Прецизно појављивање Венере на одређеном делу неба у одређено време било је од великог значаја и код јеврејских краљева. Саул, Давид и Соломон, су владали сваки по четрдесет година, по један потпуни циклус Венере.

Пентаграм је дакле, један од најстаријих и најчешћих симбола у свим цивилизацијама које су постојале кроз епохе у којима се људска врста рађала, развијала, страдала и опет се наново рађала.

Древни и природни симбол који се може видети у звездама, цвећу, кристалима, морским звездама, екстремитетима људског тела. То је једноставан симбол за цртање, па није ни чудо што се користи да представи широк спектар вредности и веровања. Свакако је коришћен од стране алхемичара, пагана, масона...

Можда су Венера и њен пентаграм или ружа недостајућа карика између јудаизма и хришћанства, с једне стране и тајни у масонским традицијама са друге стране. Слободно зидарство је главни неискоришћени извор информација о нашој прошлости који је у опасности да буде изгубљен, и то заувек због непознавања и неразумевања симбола и ритуала. Уколико би се информације сакривене у ритуалима изгубиле, пре него што су исправно објашњене и схваћене изгубило би се једно од правих блага западног света.

Они који ово схватају су пронашли ланац уверења који је преживео и прошао кроз

неколико различитих култура а завршава се у савременим масонском храмовима, Сведоци смо, на жалост, да се обреди спроводе уз поштовање форме а без схватања суштине, без правилног разумевања ритуала и његовог порекла, и шта он стварно представља.

Ритуал је много више и даље од покрета који видимо. Ритуал је жива слика токова сила које нас стварају и чине живима.

На нама је Браћо да покушамо да ово превазиђемо. Ми треба да настојимо да у нашим животима у будућности гледамо даље од простих чула и стварности коју нам она дају. Гледајмо иза појавне стварности, гледајмо суштину, погледа окренутих ка светлости а не од ње.

Бр.:З.П.:ПЛ "Немања"
Ниш

Краљевска уметност

На свом путу ка Светлости, у мојим лутањима по свакојој литератури која иоле говори о Слободном зидарству, али и о истраживањима у делима и наших и страних признатих и поштованих аутора из ове сфере, дошао сам до закључка да је Слободно зидарство скуп слободоумних људи који искрено покушавају да саграде Храм хуманости.

Елементи који су потребни за такву врсту делања су људи, а хуманост, толеранција и љубав према човеку су малтер за зидање Храма. Многи тврде да је Слободно зидарство есенција свих веровања у врховно биће и срж свих религија.

Противно оваквом схватању, постоје и заговорници теорије да је Слободно зидарство збир филозофских, а пре свега моралних учења, која иако су заснована на јудео-хришћанским етничким принципима нипошто нису религија. Штавише, за многе европске масоне то је филозофија живота која нема никакве додирне тачке са религијом. Насупрот њима, нека Браћа тврде да је Слободно зидарство лавиринт мистике и школа мистерија. За њихову перцепцију поимања масонски Храм је свето место попут Соломоновог храма, место где човек ступа на осветљени пут ка сједињавању са оним божанским у себи. Са друге стране, поједини масони виде у масонском Храму обичну просторију за састанке. Они мисле да чланови групе у тим просторијама, користећи ванредне методе и симболику током Ритуалних Радова, покушавају да схвате психологију свог унутрашњег бића и да пренесу лекције и директиве о моралности и свеколикој истини новим иницијантима у приватности и заштићености затворене ложанске просторије. Има и оних који су сасвим задовољни са оваквим видом „друштвеног клуба“ као најзначајнијим аспектом масонске организације и не дозвољавају себи да у Слободном зидарству виде нешто суптилније и софистицираније. Многи проналазе Светлост масонства кроз добротворне активности. Дијаметрално

супротно томе, други би волели да виде такав вид добротворности ограничен на братску подршку и помоћ.

Сви ови одговори, тумачења или схватања на тему шта је Слободно зидарство могу се прихватити као исправни, или као део исправног одговора. Разлози за то се налазе у самој природи, у самом темељу масонства и они омогућавају небројени низ разних тумачења о свом карактеру и слободи масонства, како енглески филозоф Џон Стјуарт Мил у свом делу и каже: „Слобода, која то име заслужује, јесте у томе да ми сами на свој начин тражимо своју сопствену срећу и да нам нико у томе не смета, све докле док ми другом не сметамо или му не стајемо на пут да постигне своју срећу“.

Наша Поштована Ложа већ неколико година пролази кроз свакојаке неприлике али се и стално издиже из њих, како и доликује таквој организацији. Међутим, то се видно одражава на постојеће активне чланове и разводњава њихове жеље да граде нешто боље, веће, јаче од онога што је настало када је ова Поштована Ложа и васпостављена. Један наш поштовани Брат ме недавно подсети на изреку: „Паметан човек говори оно што треба, а будала оно што мисли“, али ја сам, ипак, вођен мишљу да своје мисли у

вези опстанка наше Поштоване Ложе изнесем на видело. Све зарад тога да на крају дана, пред починак, будем у могућности да погледам себе право у очи.

Иако стара тимочка изрека слови: „Ако измакнеш едан дирек колиба ће се накриви“ сигуран сам да за поменути „дирек“, тј. стуб у нашој „колиби“, постоји адекватна замена, нови стуб који је стаменији, мудрији, лепши, самим тим и сврсисходнији. Још увек сам уверен да је путештвије Поштоване Ложе ТИМАКУМ ка Сунцу могуће уз несебично васколико братско пожртвовање посвећене Браће и уз исказивање ангажованости и креативности свеколике Браће ове Поштоване Ложе.

Зарад претходно наведеног:

- ја себе не видим у непомагању Брату у невољи, надавању братске љубави и непружању братске подршке;

- не видим се у недоласцима на Ритуалне Радове, оправдано, а поготово неоправдано;

- не видим се у неплаћању чланарине и других финансијских обавеза;

- не видим се у неучествовању организовања заједничких дружења и Ритуалних Радова са побратимљеном Поштованом Ложом „КРАСОТА“ из Бугарске и другим видовима ангажовања у нашој Поштованој Ложи;

- не видим се, ако сам позван, у неодласцима на седнице Савезног и Управног већа, на Скупштину наше Обедијенције, на Прославу Реда наше Обедијенције;

- не видим се у неодласцима на васколика дешавања која организују Поштоване Ложе из наше Обедијенције (Ритуални Радови, Беле вечери, годишњице Ложа и др.);

- не видим се у Мировању статуса, Часном отпусту, Афилијацији;

- не видим се у неиспуњавању обавеза које ми је моја Поштована Ложа задала, а које сам свесно и при здравој памети прихватио;

- сублимирано, не видим се у небризи за мој ТИМАКУМ;

„Изговорена реч, одапета стрела и пропуштена прилика никад се не враћају“ говори нам стара мудрост, а ја ово написах од срца и без икакве намере да било коме спочитам то што написах У ИМЕ ВЕЛИКОГ НЕИМАРА СВИХ СВЕТОВА и У ИМЕ УНИВЕРЗАЛНОГ СЛОБОДНОГ ЗИДАРСТВА.

На Оријенту Књажевац,
07. дана, марта месеца 6016. ГИС
Бр. С.С.Ц. Мајстор Краљевске Уметности

Број 5

„Одличан 5“. Ово је једна од најлепших информација коју наставник у профаном животу може саопштити ученику. Тренутак, који би требало све да радује. Број 5 нам овде симболизује да је ученик у стању да: примењује знања у сложеним и непознатим ситуацијама; процењује вредност теорија, идеја и ставова; решава проблеме, изражава се на различите начине, самостално извршава сложене задатке, доприноси групном раду, уважава мишљења других, утврђује приоритете и ризике, планира активности, показује заинтересованост и одговорност у процесу учења, формулише претпоставке, проверава их и аргументује решења, ставове и одлуке итд...

Када сам као Ученик прошао својих 5 путовања и добио Унапређење у степен Помоћника, нисам у потпуности схватио колико ће број 5 бити значајан у мом животу. Преласком са профаног на духовни живот можемо слободно понети и симболику броја 5 коју сам малочас навео јер би и Ученици и Помоћници требало у сваком тренутку да теже оцени „Одличан 5“.

Од најранијих цивилизација бројеви су привлачили пажњу људи. Законитости бројева биле су основа за развој људског знања. Славни математичар и мислилац Питагора (580 – 500) сматрао је број идеалним начелом обликовања Космоса. Питагорејска симболика бројева преплитала је аритметичка и геометријска својства бројева.

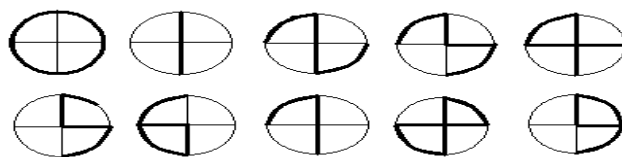
Зашто арапске цифре изгледају баш овако? Можда свака садржи одговарајући број углова. Тако нпр, 1 има један угао, петица 5 углова, 0 нема углова.

Петица, 5 је спој парног и непарног, спој мушког и женског, у многим културама и

симбол љубави. Афродита и Венера имале су петицу као симбол. Заиста, лично ме број 5 подсећа на мушки, али и на женски симбол. Ако бисмо доћи део петице допунили кружићем уочавамо прелазак на мушки симбол. Ако бисмо петицу допунили симетричном фигуром и ту фигуру заротирали за 180 степени, добијамо женски симбол.

Арапски астролог Абенрагел представио је свој приказ цифара у којем сваку цифру декадног бројног система можемо представити на кружници у којој се налазе два међусобно нормална пречника.

Драга Браћо, ја сам Помоћник и имам 5 година. Активирао сам својих 5 чула и проучавам број 5. Улазим са 5 корака у Ложу. Прелазим 5 степеника и видим 5 стубова архитектуре. Ноћима сањам како тражим 5 свуда око себе. Када сам будан, готово у свакој ситуацији пронађем неку петицу.

Размишљам о математици.

- 5 је правилних полиедара - тетраедар, хексаедар (коцка), октаедар, додекаедар (12 петоуглова) и икосаедар (20 троуглова)
- Четворострана пирамида има 5 темена
- 5 је једини прост број који се завршава цифром 5
- 5 је дужина хипотенузе у Питагориној тројци (3, 4, 5)
- 5 је пети Фибоначијев број...

За тренутак на столу угледам књигу „Да Винчијев код“. Присетим се и

• Руже с 5 латица (симбол женске полности) као симбола Приората за грал, Марију Магдалену

- Ружа с пет латица је и симбол 5 фаза живота жене (рођење, менструација, мајчинство, менопауза и смрт)

Укључим компјутер. На тастатури је број 5 означен, као помоћ слабовидим лицима. Листам садржаје по интернету. Најављују олимпијске игре следеће године. Олимпијске игре имају 5 олимпијских прстенова (5 насељених континената, рачунајући Северну и Јужну Америку као један континент). Бразил је домаћин. Далек је пут до Бразила, требало би да прелетим Атлантски океан. Да, 5 је светских океана (Атлантски, Тихи, Индијски, Северни ледени и Јужни). Уморио сам се од куцања. Гледам своје руке, по 5 прстију. Пет је и знак човека (2 руке, 2 ноге, 1 глава). Пре него што сам искључио рачунар, угледао сам презентацију своју са предавања о Златном пресеку.

- 5 је петокрака звезда
- 5 је пентаграм (земља, ваздух, ватра, вода, дух)
- 5 је знак планете Венере . Венера сваких осам година, у правилном циклусу оставља обресе пентаграма.

Имао сам на столу неке слане грицкалице. Тако је, 5 је основних укуса - слатки, слани, кисели, горки и Умами. Позвао сам колегу телефоном. Па и у радио комуникацији „ Пет од пет“ означава савршену јачину сигнала и јасноћу. Одлазим аутомобилом на посао. Пет је брзина мог аутомобила. На послу разговарам са својим вероучитељем.

- 5 је рана Исусових
- 5 је стубова Ислама
- 5 пута се муслимани моле Алаху дневно

Негде сам прочитао да су особе у знаку петице оличење атрактивности, импулсивности и радозналости. Оне имају довољно храбрости да раде ствари о којима други бројеви само сањају.

Велики Архитекта Свемира воли број 5. Уградио га је свуда око нас. Понекад нас и опомене јер су најјаче категорије урагана и торнада, категорије број 5 и Ф5. Поштујмо природу, Свет око нас и број 5.

Врх моје кецеље, као пето теме петоугла, полако се савија према средишту Храма. Путујем ка Тифарету, тражим Светлост, равнотежу, лепоту, духовност...

На Оријенту Београд,
29.11.6015. Г.:И.:С.:
Брат С.С.

СЛОБОДНИ ЗИДАР У САВЛАДАВАЊУ ТАЈНИ 3x3

Мој слободнозидарски мото: (Вечити сам Ученик Школе живота. И кад бих на том путу открочења - самоспознаје сазнао и “зрно” новог био бих пресрећан.

Зато буди спреман рећи себи “незналица” сам, јер када бих, имао, и још један живот био би ми кратак да спознам тајне Великог Неимара (Свемира). До вечности путоваћу кроз Таму и Светлост. Победиће Светлост, она ће бити дом моје душе – вечности.

Руководећи се начелима дреновног и прихваћеног шкотског обреда универзалног Слободног Зидарства, с једне, и јерменске сентенце ; „вечити сам Ученик школе живота, с друге стране, намера ми је да у овом тексту спознам откријем тајне мистерије бројева, које су усвојила претходна покољења Слободних Зидара, и предала нам их као основне вредности нашег живота.

“Би човек послан од Бога, по имену Јован. Овај дође за сведчанство, да сведочи о светлости, да сви верују кроз њега. Беше светлост истинита која обасјава свакога човека који долази на свет. Све кроз њега постаде, и без њега ништа не постаде што је постало. У њему беше живот, и живот беше светлост у људима. И светлост светли у тами, и тама је не обузе... Јован сведочи о њену и виче говорећи; Ово је онај за кога рекох: који за мнош долази, испред мене је, јер пре мене беше. И од пуноће његове ми сви примисмо и балагодат на благодат. Јер се Закон даде преко Мојсеја, а благодат и истина постаде кроз Исуса Христа” (Јеванђеље по Јовану, Свето писмо-Нови завет, 187)...” Ја сам светлост свету, ко иде

за мнош неће ходити у тами, него ће имати светлост живота. Ако ме љубите, заповести моје држите, и ја ћу молити оца, и даће вам другог Утешитеља, да пребива са вама вавек, духа Истине, кога свет не може примити, јер га не види нити га познае, а ви га познајете, јер са вама пребива, и у вама ће бити. Нећу вас оставити сиротане, доћи ћу вама. Још мало и свет ме више неће видети, а ви ћете ме видети, јер ја живим и ви ћете живети. У онај дан знаћете ви да сам ја у Оцу своме, а ви у мени, и ја у вама. Отац мој и ја ћу вас љубити и јавићу вам се. Идем, и доћи ћу к вама. Мир вам остављам, мир свој дајем вам, не дајем вам га као што свет даје. Нека се не збуњује срце ваше и нека се не боји. Утешитељ Дух Свети, кога ће Отац послати у име моје. Он ће вас научити свему и подсећите вас на све што вам рекох. Верујте ми да сам ја у Оцу и Отац у мени. А сада идем Ономе ко ме посла, и нико ме од вас не пита-куда идеш?- Онда они који беху сабрани питаху га говорећи: Господе, хоћеш ли у ово време успоставити царство Израилјево? А он им рече: Није ваше знати времена и рокове које Отац задржава у својој власти, него ћете приметити силу кад сиђе Свети Дух на вас и бићете ми сведоци у Јерусалиму и по свој Јудеји и Самарији све о краја земље”. (Исти извор, стр.223- 259)

У трагању за спознајом тајни Слободног Зидарства, и тражењу одговора на питање: **Шта се крије у Братском поздраву 3x3, заодених велом тајни симбола и алегорије,** био сам суочен с низом непознаница – недоумица - искушења.

Одакле кренути? Где започети с тражењем – спознајом „Изгубљених тајни Слободног Зидарства“ с посебним освртом на тајне симбола 3x3? Прибојавао сам се, да ли ћу и колико успети у спознаји ових симбола? Да ли ћу, с мојим слободнозидарском „степеном“: Мајстор Краљевске Уметности (МКУ), успети да бар у назнакама спознам тајне ових симбола?

С друге стране, како, на први поглед, тако необичне, слободнозидарске тајне приказати „обичним“, на добробит све Браће – а да при томе, ојачам Братски ланац? При томе, свестан чињенице да у трагању за „Изгубљеним тајнама Слободног Зидарства“-симбола бројева, као ослонац морам користити филозофско – духовно промишљање, с једне, и разумети мудрост, снагу и лепоту и градње, древних, Слободних Зидара, с друге стране. С времена на време, у мом истраживању смењивале су се Светлост и Тама. Тај наизменични „спектар“ Светлости и Таме (Сунца –Месеца), је и разумљив, ако се има у виду чињеница да сам у „профаном“ свету, по вокацији економиста, а сада треба да искорачим у свет филозофије!

Назад нисам имао куд.

Био сам захвалан Великом Неимару Свемира који ми је отворио врата тајни.

Њему припада успех а мени труд. Нисам ни помишљао да се занесем „звање“-степеном МКУ. Наставио сам масонско путовање с уздигнутим срцем, јер какав би то био Масон

(МКУ) ако не би гледао напред и испред себе. Руководио сам се слободнозидарским геслом: „докле се простиру човекове мисли, дотле се простире човек“. Поставио сам себи питање: како видети, а онда приказати („дешифровати“), догађаје из далеке временске прошлости које су стрпљиво чувале и преносиле из генерације у генерацију наши духовни-морални уитељи-Масони?

За тренутак сам се „удаљио – искључио“ из методологије научно-истраживачког рада у „профаном“ свету-животу, и оставио по страни његов „меркантилистички“ принцип: „да се богатство народа огледа у новцу“. У задње редове-колоне на Северу (у Таму) сместио сам меркантилистички симбол: „да у економији сви хвалоспеви о богатству – квалитету - лепоти живљења-конкурентности економије, падају у воду ако не издрже тест трошкови-добит“. Придружио сам им и други „меркантилистички“ принцип: „да је све пролазно, само су интереси вечни“. Овим принципима - симболима супрот-ставио сам слободнозидарски принцип: „Масон мора веровати да поседује бесмртну душу и да верује у Великог Неимара свих Светова. Масон учи да се пут ка срећи остварује усавршавањем : духа, интелекта и душе“.

Искорачио сам из „профаног“ и закорачио у свет слободнозидарског размишљања, руководећи се начелом да сам у слободнозидарској фамилији - Брат у истој равни (под „Либеом“) с осталом Браћом. Мада, још увек оптерећен мишљу: да не „промашим“ тему и не „положим“ испит „зрелости“ из области Слободног Зидарства, на тему Тајне бројева „3x3 “ – и да ли ће браћа позитивно оценити мој рад?

Додатно, да ли ће „извештај“ Слободног Зидара о спознаји преласка материјалног у духовно, представљати бар зрно новог у тзв. Плавој – Јовановској Масонерији?

Овим се не исцрпљује листа питања и „стрепњи“ које су ме пратиле у савладавању тајни бројева „3x3“. Отворила су се нова:

Како бити сигуран да нисам изневерио брата, који ми је, приликом Иницијације пренео у „аманет“ 3 речи: Ја те стварам, Ја те чиним, Ја те и примам као Ученика? Моје путовање се наставио. Унапређен сам у степен Помоћника МКУ, а након тога, уздигнут у МКУ. Браћа су ми поверила Лозинку Мајтора и Свету Реч Мајстора „Смрт је превазиђена, виши живот је победио. Светлост се вратила! Ћутим као смрт, а на мој пролазни живот примењујем правила вечности! То је знак зрелости – просветљења. У себи сам помислио: Светлост која ми је дата, подарила ми је способност да спознам бар неке тајне за којима трагам. Настављам да „кљешем“, мање с чекићем, више са прсветљеним умом, и уместо длета, као алата користим филозофско размшљање.

Сваки поглед на прошлост у слободнозидарском напредовању, међутим, условљен је стајном тачком посматрача. То доноси нове, свеже увиде. Као МКУ сада могу, боље, да сагледам путовање од : Собе изгубљених корака, преко Иницијације-Напредовања-Уздизања (Ученика-Помоћника-Мајстора). Посматрам Браћу из Средишње собе Храма, Светлост јаче обасјава Храм, Тама је узмакла пред Светлошћу.

У садашњем степену (МКУ) осећам, да много сигурније-уравнотеженије. Храм ми изгледа много лепши. Питам се да ли је то истински доживљај, или субјективни поглед.

Тргох се и узвикнух, себи у њедра: а како не би био лепши кад су га градиле бројне генерације Слободних Зидара, где је свако према свом „звању“ уграђивао камен по камен у архитектонску целину. Скица-Нацрт-Инструкција сјединиле су се у архитектонском здању.

Размишљам, које регалије у Храму да се латим. Пажљиво, узимам Шестар и Угаоник с Књиге Светог Закона, описујем кружницу, мерим Угаоником. Враћам га, а онда стављам Шестар на Угаоник. Стављам их пажљиво на Књигу Светог Закона, страницу, Јовановог Јеванђеља, врховну моралну одредницу која влада у Универзуму. Морални Закон који повезује све људе у једну хармоничну

заједницу, обезбеђујући при томе њен напредак и просперитет. Све се то одвија под окриљем, вечитог „Стражара“, Великог Архитекте Свемира, уз напомену да је душа бесмртна. Реч је о својеврсном „Великом“ Светом Тројству.

Градња Храма хуманости, уздизање човечанства до човечности не би се могли остварити без „братског“ ослоња у три Мале Светлости: Мудрости, Снаге и Лепоте. Свака од ових Светлости на специфичан начин даје посебну вредност Градњи и Архитектури Храма. Мудрост је визија и стратегија осмишљавања градње, Снага је степен моралне узвишености, чврстине ума и разборитости интелекта, моралности и етичности. Лепота је архитектонско „урбанистички“ одсјај: Слободе, поштовања људске личности и моралне узвишености. С друге стране, то је својеврсни промоционо - комуникациони микс слободнозидарске алегорије и симбола: Три Велика и Три Мала Светла.

Градње која светл на Истоку и обасјава цео Универзум. Надаље, Храм Хуманости зрачи Светлошћу обасјавајући Слободне Зидаре, сходно њиховом степену „самоспознаје“. Ученику Светлост помаже да спозна самог себе, Помоћнику да се уклопи у своје друштвено окружење (он гледа око себе), док Мајстор гледа изнад себе, учи – усавршава друге Масоне, усавршавајући при томе и самог себе.

С друге стране, на уму су ми стално поруке „у човеку је нешто живо што није сачињено од материје из природе и што се у смрти не враћа у крило природе: нешто, што се рукама не да ухватити, нешто изнад материје-духовно. У том духовном ја , што је део Божанског духа и што се по завршетку овоземаљског живота њему враћа, лежи људска бесмртност: највећа тајан Слободног Зидарства!.

Свестан чињенице да Мајсторски степен не представља завршни степен у тзв. Плавој – Јовановској Масонерији, већ као трајни задатак и обавезу сталног духовног усавршавања на масонском путу ка Светлости, с једне, и одабир „истраживачке теме“: Тајна симбола 3x3 као „допринос“: самоспознаји, савршенству и самооткрићу слободнозидарских тајни, с друге

стране, истовремено су били прожети и усхићењем и опрезношћу. То је и логично, ако се има у виду да су слободнозидарске тајне алегорије и симбола бројева 3x3 покушале „дешифровати“ бројне генерације Слободних Зидара, уграђујући свој исклесани „каменчић“ у мозаик Архитектонске грађевине-Соломоновог храма. Градећи при томе Храм духовног „савршенства“ чија градња још није завршена.

Суптилно уобличавање Храма духовности градиле су и „Осветљавале“ бројне генерације Слободних Зидара: Ученика, Помоћника и Мајстора. Реч је о својеврсној слободно зидарској хијерахији- степену - три нивоа „снафског звања“: Шегрта, Калфе и Мајстора, с прецизно профилисаном „грађевинском“ надлежношћу.

Слободнозидарски степен спознаје-„звање“ МКУ ме је опомињало и обавезивао да истраживање морам започети и привремено завршити (окончати) с ослонцем на духовну-моралну-етичку спознају тајни путујући са Севера на Исток: из „Таме“ у (на),Светлост“. Књига Светог Закона, с једне, и Масонски Декалог, с друге стране, су „књига -принципи“- „методологије духовног-етичког-моралног“ истраживања - (само)спознаје Микрокосмоса у Макрокосмосу. је у овом истраживању-(само)спознаји. Тек сада настаје својеврсна збрка у мојој глави. Но, то и није, велики проблем за Макрокосмос-то је „мој“ лични проблем-проблем Микрокосмоса.- Слободног Зидара понаособ. Наједанапут, као да Велики Неимар Свемира примети моју „збуњеност“, обасја ме Светлошћу, и подсети: „Братски ланац је у теби, ја као Архитекта Свемира око тебе, уздигни своје срце и настави путовање“.

Осетих се мудријим, снажнијим, а градња ми изгледаше све лепша. При томе из мене проговори, сада, далеко сигурнији глас, о спознаји слободнозидарских тајни-тајни бројева 3x3. Реч је самоспознаји „Стазе путовања ка Истоку“ која превазилази баријере рођења и смрти и која нам спознавањем прошлости показује пут у будућност. То је перцепција времена које се рађа, уз пуно поштовање принципа из прошлости.

Замислих се и упитих се: да ли се то ја налазим пред Откровењем Светог Јована и његовим несаломивим пророчанством Круга времена, пред којим страхује човечанство, јер смо сада у могућности да препознамо бројне слике и догађаје из прошлости које је Велики Неимар Свемира користио као „алат“ да пројектује-гради Храм будућности. Стаза човечанства до човечности гради се на тајнама бројева 3 x3, и иста је спој карика из више димензије времена, у којој су Прошлост-Сдашњост-Будућност једна нераскидива целина.

С друге стране, сздаза човечанства до човечности је симбол овог новог пута „Иницијације“ који надилази рођење и смрт и открива право значење личне судбине, значење редоследа догађаја и односа у животу сваког појединца „Микрокосмоса“ као нераздвојног „делића“ (елемента) Макрокосмоса.

Путујем и размишљам: како то може достићи човек-појединац, усамљен у овом свету отуђености, моралне декаденције, одсуства етичности = својеврсног страдања човечанства-човечности у ери неолибералне економије. Речју, глобалне економије – „дивљег капитализма“ - капитализма „без душе“ – Макрокосмоса - глобалног-виртуелног простора, својеврсног Универзалног Свемира, где појединац, његова држава-економија, с једне, и духовна-етичка-морална особеност (Микрокосмос), с друге стране, треба да нађе своје место. Као Слободном човеку на добром гласу, било ми је много лакше, дати одговор на ово питање, за разлику од „профаног“ света-човека који је: „једна сламка међу вихоровима. Сирак тужни без иђе икога“ (П.П. Његош).

Одговор на ово питање препозано сам с ослонцем на Братски ланац-енергију која повезује сву Браћу без обзира на све различитости (националне, верске, академске и др.) , с једне, и 3 Мала Светла: Мудрост, Снага и Лепота, с друге стране.

И док стегнутих руку у Братском Ланцу изговарам речи: Братство-Јединство-Слобода до мене допиру звуци Моцартове „Фруле“, Мокрањчевих „Руковети“, Гетеовог „Фауста“, а

пред очима ми „Мудрост“ Черчила, Де Гола, Наполеона и Војводе Мишића („ ко зна тај и може“). С друге стране, док шаљем братству енергију - Брату који је у „невољи“ у подсвести ми одзвањају „Мисли о добру и злу“ Владике Николаја Велимировића. Истовремено чујем и „глас“ П.П. Његоша: „ Тврд је орах воћка чудновата...“

Брат С.Ћ. МКУ
„Ђорђе Вајферт“ Београд